

כל שעה פרק שני פמחים

מהונתין אי רבי יהודה חמץ סתמא קאמר אפילו דנכרי ואוי רבי שמעון דישראל

עֲרָל. פ"י סקונועים זממו ה'מי מלחמות מלך ופליטו בסול נמי זמלומוס דבצערל (ונימות ע' וטס) ילי'ן מלומוס מספק צג'ז'ס לדוטיך וטכיר וג'ת למלכינען נון סמס (ד' ע' ט' עילן קפנן מאו לנטו צמן אן טרומוס עלהל צעלן צומננה פומלט הו ג'ת מהלך צין סולן צומננה דקאנן טה'ין חי'ג' נולמג כו'ג' נולמג ה'מי מלחמות מלך דרכינען צו' חי'ג'ן ומדע דאיה נומומוס ה'ינו ה'ולן זמלומוס צפלאק סעלל (ט' ע' ט' ע' ג'ת דמברלו ה'ין חי'ג' נולרעו סוק' קדין נמו ה'מי מלחמות מלך דלויו ה'ולן ק' ע' ג'ת דלויו חי'ג' נולמו:

**ס"ה א מ"י פ"ג מ"ל
ממן ק"ל ד:
ס"ה ב מ"י ס"ט ק"ל כ
קמג נלויין עו:
ג [מ"י פ"ט מ"ל ק"ל
פקת ק"ל כ]:**

רבי שמעון אמר חמיין לפני זמנו ולאחר מכן אינו עוכר עלוי בלבד בלא כלום. נטלה לדברי ס המען נדי דלון עוגר גלויה דתמן לפניהם ומנו מודח טום דחטוף צמכללה מסק שועו ולמעלה מגדת מהרין כפ"ק (נשייל דג. י). אין סוליפין מרווח טוקס עס

רבי שמעון אומר חמץ לפני ומנו יולאحد זמנו
עיליי בכרות ובלאו כלום תוך ומנו עופר
אסור בהנאה אהאן לתנא קמא^(ה) ר' יוסי הגליל
אומר תמה על עצם חירך חמץ אסור בהנאה
כל שבעה ומניין לאוכל חמץ מיש שעוט
ולמעלה שהוא עופר בלבד תעשה שנאמר
לא תאכל עליי מזות אם כן מה תיל לא תאכל
עלוי חמץ בשעה שישנו בком אוכל מצה
ישנו בכל תאכל חמץ ובשעה שאיןו בком
אוכל מצה אינו בכל תאכל חמץ מ"ט דר'
יהודה תלהה קראי כתיבי⁽²⁾ לא יאכל חמץ
ומכל מחמצת לא תאכלו⁽¹⁾ לא תאכל עליי
חמצץ חד לפניו ומנו וחר לאחר ומנו וחד לחר
ונמננו ורבי שמעון חד לחר ומנו וכל מהמצת
וממבעי לה⁽³⁾ לכדרתניא⁽⁴⁾ אין לי אלא שנותחמן
וממאלו מלחמת דבר אחר מנין תלמוד לומר
כל מחמצת לא תאכלו לא יאכל חמץ מיבעי
לכללה⁽⁵⁾ לכדרתניא רבי יוסי הגליל אמר מניין
לפפסח מצרים שאין חימציו נהוג אלא يوم
אחד תלמוד לומר לא יאכל חמץ וספיר ליה
היום אתם יוצאים ור' יהודה מלחמת דבר אחר
מנמא לי מדafkaה ורחמנא בלשון מחמצת דר'
יוסי הגליל מנא ליה אי בעית אימא מדרסמי⁽⁶⁾
ליה היום אי בעית אימא סמוכין לא דריש

המלחמה דבר אחר. פ"י י"ג^ה ממהם דבר מה למלוי מיינו דעל ידי סוחרי מיקני פון טפי אונטנטמאנן מליאו צילוונט פליק כל סונטנטס (משמעות: כי) הולג בגון צמאממן ענין לי סמליין צמיגען אטמאליס כמנור להקל שוטן גולדן לאכני ל"ז ניעסס צילטקה ציין לריט זיס כתת ויך צה נמו: **ואידך נפקא לך מבערב תאכלו** מצוין. מימה נ"י^ו דצפ' קמל לדודזין (ד. ה): נפקה לנו צוין זוּס מומזזומיטס למליג' גז' מלך קסמיינו דלען מלך ועד מים נלב מלך וכל יעקב למלך נא צבאיין עלייז פפטיטס (קמען קא) מוס צוון סוז לדזין וליטס האס נלעלאו קלוי דלען כלן סונטנטיס^ט: **בל ערד לא יא איכט בו וכט בן נבר לא יא איכט בו כו הוא אינן אוכט** יהודת כתיב בהאי וכותיב בהאי מני מהניתין אי רבי יהודת חמץ סתמא קאמור אוכט אובל אובל הוא במצח ובמרור ורביה יהודת כתיב בהאי וכותיב בהאי מני מרנו מר ומניין לאוכל חמץ משש שעות ולמעלה שהוא עובר בלבד העשה שנאמר לא תאכל עליו חמץ דברי רבי יהודה אמר לו ר' שמעון וכי אפשר לומר כן והלא כבר נאמר לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות ורבי יהודה שפיר קאמר ליה רבי שמעון ורבי יהודה אמר לך ההוא לקובעו חובה אפילו ביום הזה הוא דאתא ור' שמעון לקובעו חובה מנא ליה נפקא ליה^ט מבערב תאכלו ור' יהודה מיבעי ל"י לטעמא ושחיה ברוך רחוכה סלקא דעתך אמינה הואל ובפסח לא אוכל מצח ומרור נמי לא ניכול קמ"ל ור' שמעון טמא ושחיה ברוך רחוכה לא איצטראך קרא דלא גרע מעילן ובן נבר דרבנן^ו וכל ערל לא אובל בו^ט הוא אינן אוכט אובל אובל הוא במצח ובמרור ורביה יהודת כתיב בהאי וכותיב בהאי מני מהניתין אי רבי יהודה חמץ סתמא קאמור

עֲרָלֶךָ. כי סקונעלם צמתו להיו מ眞ת
וכל למיינען נִנְסַבֵּס (ד"ג ע')
טיהון הייך נמול פיגוע צו' נִמְתַּחַת הַמִּזְבֵּחַ
למתקנלה אין מייך נִלְמַד

ר' יוסי הגלילי, מאיר האיאן,
דרבניה חמן לפמי זמנה
ולאחר זמנה עובר עליו וכרי
מנין, א' ר' יהודה, חמן
סתמא קתני דאסור ואפילו
גנביין. א' ר' שמעון

ב [מיי' פ"ה ממכרות
חמן כל' ד סמג למיין
עו:
ב [מיי' פ"ב מבל' לייטוי
מוזבח בלאס י']

מוספֶת תומפות

רביינו חנאנא (המשך)
לטעניןיה, ואיתמר האכלת
חומרן של נמי עטער בעלי
החסכה, לרבי ר' יוחה,
רבנן לזרק, דהא
הסמא קחני, לא שנא
ידיישראאל ולא שנא דנכרי.
הנץחן לנו זונם לאורו וטנו
עובד בלאו. ואמר מני אין
עבד כבלאו.
טענינה ר' יוחה, להטא
קראי כי תיבי, חד לנפי דגנו,
שנאמар לא אוכל לילו
חומרן והוא שעה ששית
עד שיטות הפסח, לא
לאחר זוננו לא אוכל חנק.
הדרתך ותקן לנו שיחי באלו
כברת, שנאמר כי כל אוכל
מופצת נברורה וגו', ולא
ליריך שאר דרכיה מהשור
דרדרתא, וב' או ארא ר' יעקב
אמור אין לך קהה
שאור בר, והדר בה ר'
אראתא רב יעקב, דתני
ההו האוכל חומרן של הדרון
כבודו ממעל, ושי ואמרום
לא מעל. מאן יש אומרים,
רב' איזה והדר ר' גוזיא הו
תשלימון מכוחית מורה
ב' ז' וכו'ין שאוכל חומרן
בפירוש ר' יוסי כת' פטור
מלילון קרבן עוללה.
מלילון קרבן קידוש
להאכלים בכלבים פלאיג.
ר' ה' החומרן הו א"פ
שהוא קודש בין בפסח בין
לאחר הפסח אדור
באכלה, מורה פורי זונם
להאכלים, מלילון כלבים,
את הקדושים

בְּדִין הוּא **דָּאֵפֶן** תוך זמננו מותר. פלאש"י מומר צהילילס וקסה דלי' הפקול חס לנו יפה בלה' צונען חילנה דחס נמן לנו סכני כי קוח בלה' וויס גולן מנכלי סלי' הייב' צמיהלוינו ולע' גרען מומלץ שמייב' צמיהלוינו לסייע כבנוי ונוד נלמן דקמיהלו וויאדו

ידיישראָל נמי מישראָ קאָ שרי וְאֶרְאַי יְוִי
הַגְּלִילִי אֲפִי תֹּוךׁ וּמִנוּ נמי מישראָ קאָ שרי
בְּהַנְּאָה אָמַר רְבִּיבָא בָּר יַעֲקֹב לְעוֹלָם רֵי
יְהוּדָה הִיא וְלִיףָא שָׂאָר דָּאכְילָה מִשְׁאוֹר
דָּרְאָיָה מִה שָׂאָר דָּרְאָיָה ⁽⁶⁾ שְׁלֵךְ אֵי אַתָּה
רוֹאָה אֲבָל אַתָּה רֹוָה שֶׁל אֶחָדִים וְשֶׁל
גְּבוּהָ אֵף שָׂאָר דָּאכְילָה שְׁלֵךְ אֵי אַתָּה אָוכְלָ
אֲבָל אַתָּה אָוכְלָ שֶׁל אֶחָדִים וְשֶׁל גְּבוּהָ וּבְדִין
הַוְּא דָאכְבָּעַ לְיהָ לְמִתְנָא דָאֲפִי ⁽⁷⁾ באָכְילָה נמי
שְׁדִי וְאִירְידִי דְּתָנָא דִישְׁרָאֵל אָסַר בְּהַנְּאָה
תְּנָא נמי דְּנָכְרִי מוֹתֵר בְּהַנְּאָה וּבְדִין הַוְּא
דָאכְבָּעַ לְיהָ לְמִתְנָא דָאֲפִילָו בְּתוֹךְ וּמִנוּ מוֹתֵר
בְּהַנְּאָה וְאִירְידִי דְּתָנָא דִישְׁרָאֵל לְאַחֲרָה וּמִנוּ
תְּנָא נמי דְּנָכְרִי לְאַחֲרָה וּמִנוּ רְבָא אָמַר לְעוֹלָם
רַבִּי שְׁמֻעוֹן הִיא ⁽⁸⁾ וְרַבִּי שְׁמַעַן ⁽⁹⁾ קַמְּסָא קַנִּים
הַוְּאֵיל וּעַבְרָה עַלְיהָ בְּבֵל יְרָאָה וּבֵל יִמְצָא
בְּשַׁלְמָא לְרָבָא הַיּוֹנוֹ דָקְתָּנִי שֶׁל שְׁרָאֵל אָסַר
מִשּׁוּם שְׁנָאָמֵר לְאֵי יְרָאָה וְלֹא יְרָאָה כְּרֵב
יעַקְבָּר מִשּׁוּם לְאֵי יְאַכֵּל חַמֵּן מִכְּבָעַ לְהַמִּי
סְבָרָת אַסְפָּא קָאֵי אַרְיָשָׁא קָאֵי וְהַכִּי קָאָמֵר
חַמֵּן שֶׁל נְכָרִי שְׁעַבְרָה עַלְיוֹ הַפְּסָחָ מוֹתֵר
בְּהַגְּאָה מִשּׁוּם שְׁנָאָמֵר לְאֵי יְרָאָה לְךָ שְׁלֵךְ
אֵי אַתָּה רֹוָה אֲבָל אַתָּה רֹוָה שֶׁל אֶחָדִים
וְשֶׁל גְּבוּהָ וְלִיףָא שָׂאָר דָּאכְילָה מִשְׁאוֹר
דָּרְאָיָה וְאַזְוָה לְטַעַמְיוֹתָה דָאַרְתָּמָר הָאָוכְלָ
שָׂאָר שֶׁל נְכָרִי שְׁעַבְרָה עַלְיוֹ הַפְּסָחָ לְדִבְרֵי
רֵי יְהוּדָה רְבָא אָמַר לְוקָה וְרְבָא אָמַר לְוקָה לְאֵי יְקָבָ
אָמַר אַינוֹ לְוקָה רְבָא אָמַר לְוקָה לְאֵי יְקָבָ רַבִּי
יְהוּדָה שָׂאָר דָּאכְילָה מִשְׁאוֹר דָּרְאָיָה וְרְבָא
אָחָא בָּר יַעֲקֹב אָמַר אַינוֹ לְוקָה לְיִפְּשָׁאָר
דָּאכְילָה מִשְׁאוֹר דָּרְאָיָה וְהַדְרָה בֵּיהֶךָ רְבָא אָחָא
בָּר יַעֲקֹב מִזְהָהִיא דְּתָנָא הָאָוכְלָה חַמֵּן שֶׁל
הַקְּרָשָׁה בְּמִזְוֹעַ מַעַל וְשִׁ אָוְרָמָס לְאַמְלָעָה
מִן אַיִלְמָן יְשַׁ אָוְרָמָס אָמַר רְבִּיבָא יוֹחָנָן רַבִּי נְחֹנוֹנָא
בְּנֵי הַקְּנָה הִיא ⁽¹⁰⁾ דְּתָנָא רֵי נְחֹנוֹנָא בְּנֵי הַקְּנָה הַיּוֹ
עַוְשָׁה אֶת יוֹם הַכְּפָרָה כְּשֶׁבֶת לְתַשְׁלִימָן
מוֹה שֶׁבֶת מַתְחִיבָּ בְּנֶפֶשׁוֹ וְפִטְורָ מִן
הַתַּשְׁלִימָן אֲפִי יוֹם הַכְּפָרָה מַתְחִיבָּ בְּנֶפֶשׁ
וְפִטְורָ מַתַּשְׁלִימָן רְבִּיבָא יוֹסֵף אָמַר בְּפָרוֹדִין
אֶת הַקְּרָשָׁה לְהַאֲכִילָן לְכָלְבִּים קְמִיפְּלִינִי
מִן דָאַמְרָ מַעַל קְסָבָר ⁽¹¹⁾ פָרוֹדִין אֶת הַקְּרָשָׁה
לְהַאֲכִילָן לְכָלְבִּים וּמִן דָאַמְרָ לְאַמְלָעָה
קְסָבָר ⁽¹²⁾ אַיִלְמָן פָרוֹדִין רְבָא אָחָא בָּר רְבָא תְּנָא לְ
לְהָאָ

בדרכם מיליאס כל חמל אל
סרג מהולכים וצדוק כלבי חי
המלך קם ניה בדרכם מיליאס
מלך וחותמת פועל נמי מך
קון וחותמת: אין פודין אן
לכליות (ז' י) משמוע
וממעולם אל קזר קדשות הגוף כ"ע מולדת לסתות והכל
אין נטמא הטו מסות חכם לדיןן נפקע משילך לה
ותם (זחיט ט): מערלו צבור שנענזה וכוכב כוכביהם
טליתה הוללה ניאumi טרי פלינו נמלן דהמאל היה
הס סיינס דה עקיינט לדי עקיינט כלוי צוכחות ד

נְפָלֹת להאיינו ללבבם, והוא
מן הוא והנהנה מממון של הקדש מעל. ת"ק סבר פודין אותו ולפיכך מעל, ויש אמרות סבר אין פודין את הקדושים
להאככל ללבבם.

לפליקו

דיאלוגין נמי מיטראן ארי. צהאנש ניחר זמינו: **געולס ר' יוסוב סיה.** דהנ'ג' דווקא ניחר זיון מקולמי לטלטול זמינו טבר קלה צבוחו דיסרטהן קומפלט האן דכלבי סלי: ווילא טוור דאליגלא. כוננו חמש דגמי נון ייכל מושבhor דליך'ס ומומל חמינו בון נכל'ן קון צהאנש וואפ'י' בפסח

לטביה ודר' נומינום ניתן לנו: ומלהן דהמר גע מעגל פדר קון פודזן. סלטן לה קוז. ולפוגטן דמנאי טיטן זטממלס (זט, גע) מונטה צו. גויה צדער ולטן חנטצע וטכלטן גויה נלכטיס מליכן טהון פויזן ווילט. אונטיכם דדרישט מזונא וטלכטן קון בזון קיטיר לאלטלה געלטן לההר זטימה למטעני גויה וטכלטן קאנט גע נלכטן גע דרייט: געה

(ה) ליעיל כ: כב. (ג) ליקמן
 (ב.) (ג) ע"פ מ"ס
 מומ' צ"ב מג: ד"ה מלה
 וכו' יתפסר ממי סכמ'
 (ד) כמזכות נ. ב. שבועות

(ג) [כוכרות טו : ממורה י. ה. נג: ו] (ד) [כוכרות טו : ממורה יט: כנועות יט : ממורה י. נ : נג: ו] (ה) [כמורות נג: וע"ע] (ו) [לדריס יג: ט]

הנחות ה'ח
 (6) ר' מון ד' מון וכו'
 גריש לאנו נטעות, ג' ו' וע"ק
 גז ק' מון ג' ו' ז' ו'
 טהרכ'ל:

מוסך ריש'
אבל אתה רואה של
אחרים. נגנוןן צל
קהליט, כון נמי, של
గבורה. מה שהנתקים מהנתקים
עושה את ים ההכופרים
שבשת לתולעתם.
לפכו מתולעתם קח גדיות
כיוון כטוליטים כלנו
אלין כטוליט בכטוליט (ל)
דרכמו ממחמיין צל פטור
ן ממחמיין (ל) קוטן
שברועה (ל). אין פודין.
תולעתם כלכלת קח
תולעתם ווען קוינר קח
ווען קוינר (ל).
ווען קוינר (ל).

רביינו חנןא
הא אמר לא לאחר זמנו
ירושלמי נמי שר בהנהן, בר.
אי ר' יוסי הגלילי בר.
אלאקיה ר' בר בא ר' עירק
בר יודהה,
ירודה לירך שאר אכילה,
שנאמר שביעי מים שאר
לא נמצא שבעת ימים כיל
אלכל מומצען, וכורח
תשבירו אמור מומצען כי
כל אלכל מון זון, ווילך
לאו, ודושין בה
דראה לל, דושין בה
שלך אין אתה האבל
תודה האהה של אוירום רוא
גבורה. ובדין הוא דליתן
במנוני ר' יונה קמל שול בכרי
שער עלי הפקה העדינה
באיליה, בבורך מון נמי
מורוחה בפנאה. ואידי דרבינו
מייניגי בפנאה ואיש של
סדור, דאלילו בדנה נמי
חמן ירושל שער עליו
הפקה פוטו, בגא ר' רשא
גמי של נカリ שער עליו
הפקה גוזו בוגנהו. בבא
אמר מותון ר' שמעון היה
דריאויה ליה להליכי מון
לאחר בגנו עיר עירובין
עליו בא לולם, ומונגי
דקון ושל ירושל סדור
לאחר מון, גאנא הוा
הדקון גאנא, מון דשידייח
גביה ועבר עלה על לא
יראה עעל א' מיצז.
בשלמה, לדכא דאקוואן
למנוני ר' יראה קנסחו,
דעבר על לא יראה קנסחו
ירינו דרכון במנוני של
ישואיל אמור מומצען
שנאמר לא יראה לך, לא
לב אובי דוקום כר
הדרה, מושם ואלאקיה
ארשא איי והבי חונן גונן

רובआת מושם לא לאמון מכיון כיוון שהוא מושם לאי-הסכמה על ידי מילויו. ומושני רבו אהא ביר עקיב מיסברות אסיפה דקדמי ושל ישראלי אלstor קאי, לא ארשא איי והבב חתני חמץ כל גבר מורה. שמאמר אל' יראה לך שעור. לילית שאור דאלכלה משאור דאריה דרבאותן. ואודו

כל שעה פרק שני פמחים

מפורת הש"ם

ג'רְסָמִינְן לְבָנָן גּוֹלֵס נְמַמְּנוֹן לְכָלֶן יְפָלָה
לְבָנְיָה נְקָבָה מְמָנוֹן וְלְכָלֶן הַלְּמוֹדָן דְּלָוִן:

מוסך תומסphotos
א. בשל עובדי כוכבים.
ב. רצין ס. ב. וקושיא דר' יהודיה אדר' יהודיה. טום ר' יט' ב. ואל צעריך הנה.
חorth. טום צ'ק' נג'.
ד. שהואה מגנינה יהודיה. טום סלק'.

ס"ו א מ"י פ"ז משלכות
חוֹצֵן הַלְּבָשׂ וְטוֹצֵחַ
ח"מ ק"י פ"ט כנִיר הַלְּבָשׂ:
ס"ה ב מ"י פ"ז מַלְאָךְ
מִלְכָלוֹת הַסּוֹרֶת
הַלְּכָה וְמִמְגַן גָּלוּזָן קָמָר
טוֹצֵחַ ע"ד סְמִינָן לְמַמְרֵךְ

רביינו חננאל

